

Tuần Báo Vô Vi

30 tháng 8 năm 2015

Số 253

Email: tuanbaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thông Báo
- Mỗi Tấm Hình Là Một Câu Chuyện
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Thiên cơ bất khả lậu là sao?
2. Giữ mình thanh tịnh thì phải giữ làm sao?
3. Ăn năn sám hối có lợi lộc gì cho tâm thân không?
4. Tiến nhanh sẽ tiến làm sao?
5. Sáng từ trong tâm sáng ra là sao?
6. Minh tâm kiến tánh là sao?
7. Lòng thành sẽ phát triển làm sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Oroville, 08/11/97 1:00 AM 1) Hỏi: <i>Thiên cơ bất khả lậu là sao?</i> Đáp: Thừa thiên cơ bất khả lậu tức là không biết trước được, từ xa xưa cho đến ngày nay, không có một ai có thể biết rõ điều này, chỉ đoán mò mà thôi. Đó là luật nhân quả của Trời và Đất, đại sự chung là vậy. Người thành tâm tu sửa thì kết quả sẽ tốt, xác sẽ chấp nhận định luật, hồn sẽ được thăng hoa tùy theo kỳ công mà chính mình đã tạo được. Kệ: Nhân lành quả tốt thân tâm tiến Tạo đức tâm tu tự tạo hiền Quy một tình Trời trong sống động Vía hồn thanh tịnh tự mình yên.	Oroville, 09/11/97 3:10 AM 2) Hỏi: <i>Giữ mình thanh tịnh thì phải giữ làm sao?</i> Đáp: Thừa muốn giữ mình thanh tịnh, thì phải hành triển điện năng bộ đầu tức là hành pháp: Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển và Thiền Định liên tục thì sẽ hội tụ luồng điện tại trung tâm bộ đầu, liên hệ với thanh quang của Thượng Đế, mỗi mỗi đều hướng tâm về đó, học từ bi và thực hiện từ bi, thì sẽ không có điều sái quấy mà làm. Kệ: Hướng tâm sáng suốt chẳng tham lam Điện giới khai thông tự thức làm Nhanh chóng không còn gieo ý trước Bình tâm thanh tịnh chẳng còn tham.
Oroville, 10/11/97 3:00 AM 3) Hỏi: <i>Ăn năn sám hối có lợi lộc gì cho tâm thân không?</i> Đáp: Thừa ăn năn sám hối là một liều thuốc tự giải nghiệp duyên, thật sự bằng lòng tu học giúp ích cho tâm thân và phần hồn tiến hóa nhẹ nhàng hơn. Kệ: Ăn năn giải bỏ giận mê hờn Thực hiện công phu bỏ thiệt hơn Đời đạo song hành tâm thức giác Mê lầm giải tỏa điện tâm hờn.	Oroville, 11/11/97 1:30 AM 4) Hỏi: <i>Tiến nhanh sẽ tiến làm sao?</i> Đáp: Thừa luồng điện trung tim bộ đầu liên hệ trực tiếp với luồng điện cái của vũ trụ, mọi việc rất dễ cảm thông trong nháy mắt, động là biết, nói là hiểu. Kệ: Tiến nhanh liên hệ tiến thanh thanh Sống động cảm mình rõ các ngành Giềng mối khai thông trong ý thức Trong ngoài thanh tịnh xét càng nhanh.
Oroville, 12/11/97 4:00 AM 5) Hỏi: <i>Sáng từ trong tâm sáng ra là sao?</i> Đáp: Thừa sáng từ trong tâm sáng ra là sự quân bình của nội tạng, cộng với ý lực tu tiến đạt thành, trí ý thăng hoa sáng suốt. Kệ: Bao la thể giới ý tâm hòa Vỡ lẽ càn khôn chẳng có xa Trực giác khai lần không luyến tiếc Thực hành chánh pháp tự tâm hòa.	Oroville, 13/11/97 2:20 AM 6) Hỏi: <i>Minh tâm kiến tánh là sao?</i> Đáp: Thừa minh tâm kiến tánh là tự thấy được tánh hư tật xấu của chính mình, nếu bằng lòng tu sửa, thì phần hồn sẽ được rảnh rỗi và nhẹ nhàng. Kệ: Tu hành sửa tiến trí tâm an Giải cảnh trần tâm tự bạc bần Quy hội tình Trời trong ý thức Triền miên học hỏi trí tâm an.
Oroville, 14/11/97 2:00 AM 7) Hỏi: <i>Lòng thành sẽ phát triển làm sao?</i> Đáp: Thừa lòng thành sẽ tự phát triển trong xây dựng, trí ý sẽ được tiến hóa dễ dãi. Kệ: Trí ý phân minh tự tiến hoài Khai tâm mở trí chẳng làm sai Ông tu ông đắc bà không chuyển Tự giác tự thông chẳng thị oai.	

THANH GIẢI THÂN HÌNH (tiếp theo)

...

“Tình thương trao đổi đệ huynh

Cùng chung đàm đạo thân hình minh khai”

Cái *“tình thương trao đổi đệ huynh”*: Là chúng ta ngồi ở đây đàm đạo lẫn nhau về đời nhưng mà vắng người chúng ta cũng hồn vía cũng tương hảo, cũng tương giao, cũng nói chuyện về tình thâm đệ huynh, lục căn lục trần ở trong này. Khi mà các bạn thanh nhã rồi, nhẹ nhàng rồi thì lúc nào các bạn cũng thấy ngồi đó không ai nhưng mà các bạn cũng vẫn đàm đạo được. Lục căn lục trần, nó cũng nhờ sự thuyết pháp của chủ nhơn ông và hồn vía muốn tương ngộ để tương hội. Những cái âm thanh đó, nó làm cho nội tâm các bạn phải tiến giải và trao đổi, rồi học tới cái sự thanh cao ở bên trên. Chỉ có xây dựng mới giải thoát được mà nghịch lẫn nhau thì bị sụp đổ.

“Cùng chung đàm đạo thân hình minh khai”:

Chúng ta cùng chung đàm đạo bên trong lục căn lục trần và tất cả gia dịch ở bên trong. Nếu chúng ta thanh nhẹ rồi thì không có giờ nào chúng ta rảnh. Càng ngày càng đưa cái thân hình này nó minh khai, nó thông suốt, nó cởi mở, nó đứng trong tinh thần xây dựng tự khai thác.

“Vô Vi sẵn có thanh đài

Giúp người tiến hóa từ ngày lẫn đêm”

Vô Vi đã sẵn có cái thanh đài, xung quanh trong cái không mà có, không mà có, không mà có. Các bạn thấy hoài, nói tôi tu hồi nào tới giờ tôi không thấy tiến bộ. Nhưng mà người ta dòm tôi, người ta nói tôi tiến bộ chỗ nào trong cái không mà có, trong cái bạn không hiểu mà bây giờ bạn hiểu. Đó, nó giúp các bạn từ giờ phút khắc, nó đem ánh sáng cho các bạn, nếu các bạn mở cửa là các bạn phóng ra thì hút được cái phần thanh điển đó vô liền.

“Giúp người tiến hóa từ ngày lẫn đêm”: Bất cứ giờ phút nào cũng giúp chớ không đợi các bạn thiện mới giúp; không phải đợi giờ thiện mới giúp các bạn, thì giờ nào mà trung tâm các bạn mà hưởng ứng tới Vô Vi pháp giới, hưởng ứng tới cái thanh điển là trường sanh bất diệt thì các bạn sẽ có mãi mãi ở một bên, sát một bên mà dắt các bạn tiến hóa. Cho nên, nhiều khi các bạn thấy tâm tình của các bạn thay đổi không phải như một người phạm trược

như trước nữa. Trước khi chưa tu các bạn thấy những cái ác trược, đầu óc ác trược của các bạn nghĩ nhiều cái không hay, muốn diệt cái này, rồi thủ cái kia lại để làm cái lợi cho cá nhân. Nhưng mà rốt cuộc không hiểu được lối thoát là cái gì. Bây giờ các bạn lần lần hiểu rồi tất cả chỉ có Vô Vi là chánh, Vô Vi là trường sanh thì các bạn còn tranh giành của cải thế gian làm gì. Lấy cái không, lúc nào các bạn đặt những món gì của bạn mà bạn nghĩ tới cái chuyện không là bạn hiểu chơn lý rồi, bạn là người minh triết rồi.

Cái quần, cái áo, cái kiếng, cây viết, cái gì trước mặt món ăn các bạn mà các bạn đặt vấn đề không để lý giải nó thì tất nhiên các bạn thấy rõ chơn lý rồi. Chúng ta đang nằm trong cái không mà có, rồi trong cái có mà không, nó mới là chơn lý. Còn các bạn nói: tôi bây giờ tôi phải làm điều thiện, tôi mới có chơn lý. Nhưng mà trong cái thiện không thiện mới là chơn lý. Trong cái ác không ác mới là chơn lý. Hỏi tại sao cái thiện không thiện mới là chơn lý? A! Nó đi làm việc thiện mà ông phải đi tới cực thiện tối đa thiện mới là chơn lý, không có tối đa thiện được. Giúp người có nhiều cách giúp, nhiều khi cho người ta khổ để người ta tiến hóa lên trên kia. Nhiều khi nó gặp một cơn đau đớn đó để nó đau đớn, rồi nó mới hiểu nó để nó tiến hóa lên sửa chữa, nó mới ngộ được chơn lý.

À! Còn nhiều người nói chu choa thầy kệ nó, con tôi nó làm hư, tôi thầy kệ nó để chừng nào chừng; nhưng mà tôi không làm gì được ở hành động bên ngoài, nhưng mà tư tưởng của chúng tôi, tôi cũng phải giáo dục nó, phải đưa cho nó trở về cái điểm lành thì nó phải gặp khó khăn nhiều hơn. Khi nó gặp khó khăn nhiều hơn thì nó mới tiến tới tự giác, trong cái thiện mà không thiện thì nó mới tiến hóa được, mà trong cái ác mà không ác. Nó có cái chuyện mình dạy dỗ bằng đủ cách nhưng không được, nhưng phải dạy dỗ nhiều cách khó khăn nữa, họ mới tiến hóa.

Chính quá trình của chúng ta đây, chúng ta thấy rồi, chúng ta gặp nhiều sự khó khăn. Nhưng mà ngày nay tư tưởng chúng ta lần lần, lần lần quân bình rồi, hiểu rõ rồi những cái người mà chửi chúng ta, phá chúng ta, khi dễ chúng ta trong lúc chúng ta chưa có

đồng xu trong tay, trong lúc chúng ta chưa hiểu biết gì thì bây giờ ngược lại nhờ những người đó ngày nay chúng ta mới có cơ sở, mới có tư tưởng thiện lành. Thì bây giờ chúng ta trở lại cảm ơn sự ác trước, nhờ đó mà chúng ta tiến hóa. Nhưng mà cái đó nó nằm ở đâu, nó nằm ở trong tất cả thiên ý. Mà chúng ta người tu, chúng ta quân bình được tư tưởng thì chúng ta hiểu cái tương lai của mọi sự việc. Nhiều khi chúng ta cũng có những hành động để người ta khen và cũng có hành động cho người ta chê. Nhưng mà trong cái khen chê đó, nó cũng nằm trong chơn lý đối với người tu. Bởi vì họ thấy sáng suốt cái hậu quả của người đó sẽ tiến tới tốt hơn. Người tu chơn chánh mà nằm trong chơn lý không phải thiện cực thiện mà ác cực ác đâu, nó một phần nào đó thôi, thiện không thiện mà ác không ác, nó mới nằm trong chơn lý.

Cho nên, khi các bạn hiểu bề mặt phải hiểu bề trái, nhiều khi hành động lời nói của mình, mà người tu nhiều khi nói ra cũng có những cái chuyện không hay. Nhưng mà khi người tu nói chuyện không hay đó nhưng mà nó có tâm tư nó hiểu để dắt người đó tiến tới lên trên cao hơn nữa để cho nó tự giác thì nên nói và dìu dắt nó.

Các bạn đây rồi các bạn sẽ gặp nhiều chuyện, rồi nhiều khi các bạn nói: Trời ơi! Tôi tu mà làm sao tôi làm cái điều kì vậy. Nhưng mà các bạn tu một thời gian rồi. Phải! Nhờ mình làm vậy họ mới tiến được. Cho nên, mỗi giới đều nhờ sự trau dồi, sửa đổi lẫn nhau để cùng chung dẫn tiến khai minh tâm trí mới

đạt tới cái Vô Vi và đại giác. Cho nên chúng ta nằm trong mọi trạng thái nhưng mà không có quá cực và cũng không có tiêu cực. Đó, cho nên phải biết cái tu mà chỉ lấy cái thanh điền rồi, các bạn mới minh cái đường lối đó. Chớ còn lấy về lý luận thế gian các bạn không bao giờ các bạn minh cái đường lối đó. Nhưng mà lúc nào chúng ta tu, chúng ta thấy ở trong cái nghịch cảnh ở trong cái nguy hiểm, ở trong cái sự bất trắc luôn luôn, nhưng mà rồi cũng qua. Đó, thì thấy cái thanh điền đó ở các giới rồi nó ở trong mọi trạng thái, nó ở trong sự nguy hiểm cũng lẫn cái sự dễ dãi, nó cũng có chung đụng hết thấy. Cho nên, cái thanh điền là cái cao quý.

Mà các bạn tu được phần nào thì nắm đó để tiến hóa, nắm đó để thuận hưởng lên trên, chớ không nên lui bước, rồi cái sự đau khổ giải quyết không được. Nhưng mà trong cái luật tự nhiên rồi các bạn có tiến hóa không? Vẫn tiến nhưng mà nó chậm đi thôi, nó mất thì giờ của các bạn và tuổi tác không có đứng chờ đợi các bạn để cho các bạn tiến. Cho nên, các bạn phải bị cái cảnh luân hồi giày xéo còn gấp rút hơn bây giờ nữa. Nếu các bạn không chịu tiến về phần thanh mà hướng về phần浊 thì luôn luôn nó sẽ bị nặng hơn.

Cảm ơn các bạn.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – ngày 25/9/1977)

Thông Báo Ấn Tổng Kinh Sách Và DVD Thiền Ca “Du Hành Đạo Pháp 2015”

Nhân dịp chào mừng đại hội “**Du Hành Đạo Pháp 2015**” và cũng để tưởng niệm ngày ra đi của Đức Thầy kính yêu, Ban Kinh Sách (BKS) cùng với Ban Tổ Chức (BTC) Đại Hội “**Du Hành Đạo Pháp 2015**” sẽ tái bản công hiến quý bạn đạo những bộ **DVD Thiền Ca** và Sách “**Thượng Đế Giảng Chân Lý**” tuần tự như sau:

1. Sách “**Thượng Đế Giảng Chân Lý**” được ấn hành dạng bìa cứng, lưu niệm, đẹp.
2. Thiền Ca DVD “**Tiếng Trống Dựng Xây**”.
3. Thiền Ca DVD “**Sứ Giả Hòa Bình**”.
4. Thiền Ca DVD “**Hội Tụ Vinh Quang**”.
5. CD-MP3 “**Sứ Giả Hòa Bình, Tiếng Trống Dựng Xây, Hội Tụ Vinh Quang**”

Chương trình ấn tổng kinh sách và DVD, MP3 Thiền Ca không ngoài mục đích tiếp tay phát triển Vô Vi và nhắc nhở bạn đạo Vô Vi xa gần, cùng nhau thể hiện tấm lòng ghi ơn công đức Thầy Tổ và “**Vay pháp trả pháp**”.

Về số lượng, BKS sẽ ấn tổng theo khả năng tài chánh hiện có và hy vọng những món quà tâm linh cho Đại Hội năm nay sẽ được ra mắt và tiếp nhận một cách trân trọng nhân dịp chào mừng Đại Hội “**Du Hành Đạo Pháp 2015**”.

Anh em trong BKS ước mong bạn đạo sẽ gặt hái được nhiều điều chỉ dạy từ quyển sách “**Thượng Đế Giảng Chân Lý**” mà chính Đức Thầy đã đọc và lưu lại qua audio, cũng như đã dùng quyển sách này để làm món quà lưu niệm nhân dịp chào mừng Sinh Nhật của mình. Riêng về những bộ DVD, CD-MP3 **Thiền Ca**, chúng tôi ước mong sẽ mang lại niềm vui thanh nhẹ cho mỗi bạn đạo cũng như trở thành một món ăn tinh thần không thể thiếu trong mọi gia đình Vô Vi.

Sau cùng, anh em trong Ban Kinh Sách và BTC “**Du Hành Đạo Pháp**” kính trình lên Bề Trên, Đức Tổ Sư và Đức Thầy tất cả mọi phát tâm đóng góp phục vụ bất vụ lợi của toàn thể bạn đạo Vô Vi trên thế giới. Cầu xin cho những chương trình ấn tổng **Kinh Bể Sách** quý báo này sẽ mang lại lợi ích cho những nhân sinh đang đi trên con đường tìm về nguồn cội.

Kính thư,
Ban Kinh Sách

Danh Sách Bạn Đạo Phát Tâm Ấn Tổng Kinh Sách, Đặc San, Video Đại Hội

1. Bùi Thị Tý & Trần Bảo Nghiễn, Oregon USA \$500 USD

Mọi phát tâm đóng góp liên quan đến việc ấn tổng xin vui lòng liên lạc về email :

kinhsachvovi@gmail.com

Phát Tâm Ấn Tổng Xin Điền:

- Tên Họ :
- Địa chỉ :
- Email :
- Điện thoại :
- Phát tâm số tiền :USD, CAD, EUR, AUD, Đồng

Check money order xin đề: **VoVi Friendship Association of New York**

và gửi về địa chỉ:

**VoVi New York
118 Pheasant Cir
Brentwood, NY 11717**

Kính thư,

Ban Kinh Sách

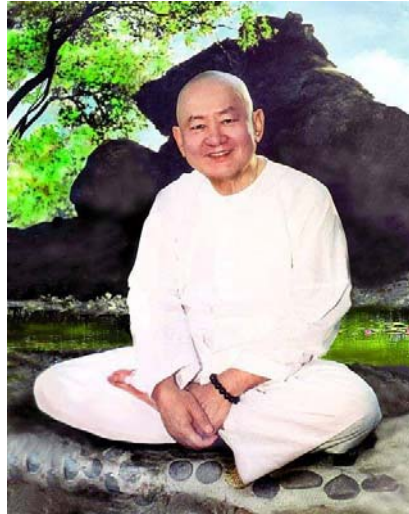
Phiếu Bầu Chọn Địa Điểm

Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp 2016”

☐ Tổ chức *Đại Hội* trong vùng Đông Nam Á.

☐ Tổ chức *Đại Hội* trong vùng Bắc Mỹ.

- Bạn đạo chỉ được chọn 1 địa điểm.
- Xin vui lòng đánh dấu vào ô vuông địa điểm mà mình muốn Đại Hội được tổ chức cho năm 2016.
- Ban Tổ chức sẽ thu nhận phiếu bầu vào trưa **23 tháng 9 năm 2015** của Đại Hội và thông báo kết quả trong ngày Bế Mạc Đại Hội.

Nhân dịp mùa báo hiếu trong ngày Rằm tháng bảy Âm lịch, mến gửi đến các bạn bài Thương Thầy.

Thương Thầy

Thương Thầy con để trong tâm
Nhớ Thầy con gắng âm thầm lo tu
Tu cho tan đám mây mù
Tu cho tâm được hết ngu hết khờ
Nhờ Thầy con bỏ bến mê
Con theo bến giác đường về mai sau
Ngày ngày tháng lại qua mau
Con đường thanh nhẹ nhờ Thiên Vô Vi
Vô Vi nguyên lý Không Không
Không mê không chấp mới mong trở về
Không chờ cái chết cận kề
Cầu xin hộ độ không về được đâu
Sống đời nên hiểu lý sâu
Thương Thầy mến bạn cùng nhau tu Thiền
Thế gian quý trọng bạc tiền
Tu hành dứt khoát về miền thanh cao.

Huệ Thái

Thi Ca của Đức Thầy

Arlington, ngày 9 tháng 9 năm 1985

VỢ TÔI

Vợ tôi thức giấc phần hồn
Lo tu cởi mở giải côn si mê
Vợ tôi chẳng dám khen chê
Vợ tôi cố gắng trở về chơn tâm
Vợ tôi nguyện niệm làm thắm
Nam Mô hai chữ tự tâm đường đi
Phong ba bão táp một khi
Vợ tôi trì niệm tâm thì vẫn an
Tự tu tự tiến tự bàn
Vợ tôi mừng thức đôi hàng lệ rơi
Rõ Cha vẫn ở trên Trời
Đang chờ con đổ nơi nơi trở về
Vợ tôi nhập định không mê
Tâm hồn sáng suốt rõ quê đời đời
Vợ tôi thanh nhẹ tự rời
Cuộc đời tạm bợ là nơi thực hành
Vợ tôi tự tiến rất nhanh
Chẳng còn mê chấp chẳng hành tâm can
Từ Đời qua Đạo chuyển sang
Giải mê phá chấp chàng nàng yên vui
Vợ tôi chấp nhận rèn trui
Bằng lòng nhồi quả an vui tiến hoài
Thương yêu tha thứ độ sai
Vợ tôi thực hiện đến đài thanh cao
Dù cho thế chuyện nhiều màu
Vợ tôi vẫn tiến đối đầu thiên cơ
Vợ tôi chẳng ước chẳng mơ
Vợ tôi thực hiện đến giờ thức tâm
Sân si đã tạo sai lầm
Vợ tôi buông bỏ chẳng tâm làm chi

Vợ tôi thức giấc hợp thì
Không ghen không ghét không khi người ngoài
Vợ tôi chẳng có tranh tài
Vợ tôi thực hiện đến ngày quang vinh
Vợ tôi tự thức tự mình
Gieo tình quảng đại âm thanh hợp hòa
Vợ tôi hiểu rõ ý Cha
Nhấn hòa trên hết vượt qua thế tình
Chọn tâm là cõi địa linh
Giữ mình thanh sạch hợp tình Trời ban
Cha yêu rơi lệ hai hàng
Chờ cho con đỏ mở màn Đạo Tâm
Vợ tôi hiểu lý uyên thâm
Câm mồm tự tiến tự thâm đến nơi
Nam Mô Lục Tự chẳng rời
Lập cơ quy nhứt hợp thời tiến thăng
Bình tâm vượt nổi khó khăn
Ở ăn học hỏi cơ cần tiêu tan
Tình thương Đời Đạo đang hoàng
Vợ tôi thanh tịnh chẳng bàn việc hư
Quán thông hiểu rõ từ người
Người người đang học đang cười thế nhân
Xét người lại rõ nghĩa ân.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Mười (tiếp theo)

ĐẠO LÍ TRỊ GỐC, PHÁP LÍ TRỊ NGỌN GỐC NGỌN CÙNG GIÚP ĐỠ CÙNG THÀNH TỰU
TÂM HUỆ TU TRONG, TÂM YÊU TU NGOÀI
TRONG NGOÀI CÙNG THÍCH ỨNG CÙNG HỢP LÚC

...
Tế Phật: Bữa nay chúng ta phỏng vân vị cư sĩ trong tòa cao ốc phía trước kia.

Thái Sinh: Thưa, con đã nhìn thấy tòa cao ốc đó, trong phòng có một vị trung niên đại đức đã xả thiền và đang tập thể dục trợ luân.

Tế Phật: Đợi thầy niệm chân ngôn, để vị đó xuất hồn đàm đạo với con.

Thái Sinh: Thưa vâng. Sau khi ân sư niệm xong, nguyên linh vị tu sĩ đó bay lại hướng này liền.

Cư Sĩ: Xin hỏi, hiền sinh từ đâu tới? (Tế Phật chợt xuất hiện trên không trung, hào quang tỏa chiếu sáng ngời, cư sĩ liền rõ đó là Phật Sống tới, vội khấu đầu lạy chào).

Thái Sinh: Thưa kẻ hậu học này là thiên bút Thái Sinh, thuộc Thánh Hiền Đường ở Đài Trung, kính xin Cư Sĩ chỉ giáo nhiều cho. Tiểu đệ từng được ân sư Tế Phật cho biết Cư Sĩ là người giàu đức nhân ái, giờ đây xin Cư Sĩ chỉ giáo cho kẻ hậu học này được rõ là Cư Sĩ đã tu trì cách sao, mà dung mạo lại sáng rõ thanh quang điện lành?

Cư Sĩ: Người ta nếu luôn luôn yêu kẻ khác như yêu mình, tự nhiên tâm mở rộng, chẳng gì cản trở. Còn lòng dạ hẹp hòi, tâm hồn ắt sẽ đau khổ khiến những kẻ chung quanh cũng bị khổ sở lây.

Thái Sinh: Thưa lời dạy của bậc tiền bối quả là chí lý, tâm hẹp hòi nếu như mở rộng tự cảm thấy sung sướng người khác cũng hạnh phúc lây, mình sân hận, kẻ khác mất vui, thành mình cũng đau khổ.

Cư Sĩ: Quả đúng như vậy, ngày nay nếu như muốn cải thiện đời sống xã hội tất nhiên phải cải tâm trước, đổi tâm phần nộ thành tâm hoan hỉ.

Thái Sinh: Xin Cư Sĩ thuật lại cho một câu chuyện về tình thương yêu, chứa đựng ý nghĩa nhân ái sâu xa cảm động để ghi vào sách Nhân Gian Du Ký.

Cư Sĩ: Được, tôi xin kể lại hai câu chuyện thật của hai vị hiền nhân có lòng thương yêu vô cùng rộng lớn.

Thái Sinh: Thưa, kẻ hậu học xin lắng tai nghe.

Cư Sĩ: Ít năm trước đây có một thanh niên, mồ côi mẹ từ lúc còn nhỏ, cha lại lấy vợ bé, cho nên không những đã thiếu tình thương của mẹ hiền áp ủ, lại còn mất đi tình yêu mến của cha đùm bọc, cùng sự dạy dỗ tới nơi tới chốn. Sau khi học xong trường làng bèn bỏ nhà ra sống bụi đời giữa chốn phồn hoa đô thị. Bởi vậy, lòng dạ thanh niên đó chất ngập bao nỗi bất bình, uất hận để rồi dọa lạc xuống đáy vực sâu. Y kết giao với bọn bất lương, lập bè lập đảng, phá hoại an ninh trật tự của xã hội. Có một ngày nọ vì bị sự túng quẫn đói khổ dày vò, y đã nổi

máu tham sân điên cuồng, giấu dao nhọn trong mình lên xe buýt toan tính cướp tiền của của ông già tài xế, nhưng may mắn thay lại gặp ông già lái xe giàu lòng nhân đức. Người thanh niên đó đợi tới lúc xe chạy ra ngoài ngoại ô vắng vẻ, liền rút dao ra dí vào hông ông già, hét lớn: “Đưa tiền đây mau, cưỡng lại sẽ chết liền”. Ông già là kẻ tu hành, trọn đời cứu người giúp đời, nên thần trí vững vàng, do đó hoàn toàn bình tĩnh trả lời: “Này cậu, hãy buông dao ngay đi”. Thanh niên đáp: “Không cầm mồm tao giết ngay tức khắc”. Ông già nói: “Cậu chớ ngại, tôi sẽ không thừa cảnh sát, tôi chỉ có một ngàn đồng, nếu như cậu thật tình ăn năn hối cải, tôi có thể giúp đỡ cậu ngay, cậu hãy tin tôi đi”. Người thanh niên nghe vậy không những không uy hiếp ông già mà còn rất đỗi ngạc nhiên, nói chẳng nên lời. Ông già lại tiếp: “Cậu ơi, tuổi tôi đã già, nếu như cậu giết tôi, tôi không tiếc thân đâu, song tuổi cậu còn quá trẻ, quốc gia đã hun đúc tinh thần cậu, gia đình đã nuôi dưỡng cậu, việc đền ơn nhà trả nợ nước chưa xong đã vội chôn vùi tương lai, mang tội bất hiếu với cha mẹ, bất trung cùng tổ quốc, bị người đời khinh khi, bị tù tội chẳng có ngày ra, người thân bị tai họa lây oan uổng, nỗi đau khổ phần uất nếu như cậu chịu đựng nổi há lại không gọi đó là hành động thông minh được hay sao... *(Ông già chân thành khuyên nhủ lại cậu thanh niên mãi)*.”

Tới khi cảm thấy người thanh niên đã thật tình hối hận về tội lỗi của mình, ông già hỏi: “Cậu cần bao nhiêu tiền tôi sẵn sàng giúp cậu

ngay?”. Người thanh niên đáp: “Xin ông chớ bận tâm, cháu không cần tiền nữa, cháu xuống xe, chào ông”. Ông già tiếp: “Nếu như cậu không chê ít, tôi xin tặng cậu một ngàn đồng này”. Rồi trong lúc chào từ giã nhau, ông già cầm một ngàn đồng, vừa nhét vào túi người thanh niên, vừa ngỏ lời cầu chúc: “Hi vọng lần tới gặp lại cậu, cậu đã trở thành người trung hiếu vẹn toàn”. Người thanh niên vừa cảm động vừa ngạc nhiên lúc nhận tiền và bước xuống xe. Từ đó trở đi người thanh niên này chăm chỉ làm việc, âm thầm lo việc nghĩa, giống như được Tiên Phật cải tử hoàn sinh vậy. Chừng hơn nửa năm sau, người thanh niên đó viết thư, tha thiết cảm ơn sự hướng dẫn của vị ân nhân giàu đức hi sinh, giàu tình bác ái, đã hướng dẫn cậu quay về được nẻo quang minh chính đại. Ngoài việc trả lại ông già một ngàn đồng, còn hứa sẽ quyết định cải tà quy chính để báo đền ơn nhân từ của ông già và nguyện giữ vẹn lời hứa.

Thế mới hay “Định, Huệ, Đức” đã cảm hóa nổi người thanh niên này. Đức cảm hóa chân thành quả là công hiệu chỉ một niệm nhân khiến cải tà quy chính, ác tâm thoát biến thành thiện tâm, hắc ám trở nên quang minh, thối lui chuyển thành tiến tới, hung hãn trở lại hiền hòa. Do đó, người nhân đức không ẩn giấu vũ khí nên có thể đi lại không mất tự do, không bị ngăn trở, được người tôn kính. Kẻ thất đức, thủ sẵn khí giới trong mình, thân thể lại bầm dập, mang đầy thương tích.

(còn tiếp)

